

Artikel 4.

Artikel 3 finder ikke Anvendelse:

- a) i Tilfælde af vis major, naar der i et Foretagende sker en Afbrydelse af Virksomheden, der er umulig at forudse, og som ikke har en periodisk Karakter;
- b) i Tilfælde, hvor Arbejdet vedrører Raastoffer eller Stoffer under Tilberedning, som er tilbøjelige til meget hurtigt at forringes, naar saadant Natarbejde er nødvendigt for at bevare disse Stoffer fra ellers uundgaaeligt Tab.

Artikel 5.

I Indien og Siam kan de respektive Regeringer suspendere Anvendelsen af Artikel 3 for alle industrielle Foretagender, undtagen dem, der i den nationale Lovgivning betegnes som »Fabriker«. Meddelelse om saadan Suspension skal tilsendes det internationale Arbejdsbureau.

Artikel 6.

I industrielle Virksomheder, der paavirkes af Aarstiderne, og i Tilfælde, hvor ekstraordinære Omstændigheder taler derfor, kan den i Artikel 2 angivne Varighed for »Nat« i 60 Dage om Aaret forkortes til 10 Timer.

Artikel 7.

I Lande, hvor klimatiske Forhold gør Arbejde uudholdeligt om Dagen, kan Natperioden gøres kortere end ovenfor fastsat, hvis tilsvarende Hviletid tilstaaes om Dagen.

Artikel 8.

Denne Konvention kommer ikke til Anvendelse paa Kvinder, der indtager ledende Stillinger, der er forbundet med Ansvar, og som normalt ikke udfører manuelt Arbejde.

Artiklerne 9 til 15.

— Samme Tekst som Artiklerne 17 til 23 i Konventionsudkastet angaaende Arbejdsløshedsforsikring, dog at den i Artikel 20 omhandlede Opsigelsesfrist paa 5 Aar i nærværende Konventionsudkasts Artikel 12 er fastsat til 10 Aar.

VIII. Direktørens Beretning.

Direktørens Beretning, der danner Grundlaget for Konferencens Forhandlinger angaaende de almindelige Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med den internationale Arbejdsorganisation, beskæftigede sig særligt med det forløbne Aars økonomiske Situation og med de Foranstaltninger, der paa de forskellige sociale Omraader var truffet i de forskellige Lande for at modvirke den økonomiske Kriises Indflydelse.

I Beretningen henvises til, at der i forskellige Lande er gennemført Planøkonomi under en eller anden Form, saaledes indenfor Socialforsikringen og Arbejderbeskyttelseslovgivningen, indenfor Industrien og Landbruget og til Regulering af Udenrigshandelen og af Kreditgivning og Valutaforhold, Former, der alle i større eller mindre Grad indeholder en bevidst Begrænsning af de økonomiske Kræfters frie Spil. Der henvises endvidere til, at man forsøger at finde en Form, der forener det private Initiativs Fordele med den offentlige Kontrols samt til, at det har vist sig, at Planøkonomi ikke nødvendigvis kræver en bestemt Statsform til dens Gennemførelse.

I den Oversigt, der som sædvanlig indeholdes i Beretningen om den internationale Arbejdsorganisations Arbejde i det forløbne Aar, anføres det, at Antallet af de i Aarets Løb registrerede Ratifikationer er det største, der hidtil er registreret i et enkelt Aar med Undtagelse af 1929, nemlig 77, hvoraf dog de 70 hidrørte fra Sydamerika.

Idet Beretningen minder om, at det ikke er lykkedes den økonomiske Konference i London at løse de Spørgsmaal, der var forelagt den, konkluderede Beretningen i den Betragtning, at Arbejdsorganisationen ikke kan undlade at beskæftige sig med de valuta-mæssige, økonomiske og kommercielle Problemer, idet disse staar i saa nøje Forbindelse med Socialpolitikken.